

[Olufson.]

ganske bestemte Spørgsmaal til ham. Jeg vil spørge den højtærede Minister, om han har søgt at paavirke Kammeradvokaten til at ændre Signaler med Hensyn til Ravnholt-Sagen, og hvori bestaar denne Ændring? Jeg vil gerne spørge Ministeren, om han har søgt at paavirke Over-Skyldraadet til at indtage et andet Standpunkt overfor Vurderingen, og i saa Fald hvorledes Ministeren finder dette foreneligt med Lov Nr. 103 af 15. Maj 1903, der bestemmer, at Over-Skyldraadet er højeste Instans, og at dets Kendelser er endelige. Jeg haaber, at Ministeren, inden vi er færdige med at behandle § 13, har givet et Svar, der er klart og tydeligt og ikke til at misforstaa, saa vi ved, hvor han staar, om han staar som Statens Repræsentant eller som Lensbesiddernes. Et Mellemlandpunkt kan ikke indtages. Jeg haaber, at Ministeren vil give et klart Svar paa disse klare Spørgsmaal.

Larsen-Badse: Jeg skal tillade mig paa mit Partis Vegne at anbefale de Ændringsforslag, som er stillet af Landbrugsministeren og tiltraadt af Finansudvalget, og at fraraade at stemme for de Ændringsforslag til Landbrugsministeriets Budget, der er stillet af de to ærede Medlemmer Hr. Axel Dam og Hr. Willeesen. Den højtærede Landbrugsminister har allerede omtalt disse Ændringsforslag, og jeg kan slutte mig til hans Udtalelser herom. Ved at foretage en saa voldsom Nedskrivning af de Bevillinger, her er Tale om, vilde man bevirke, at en Mængde Penge blev spildt, idet Bevillingerne angaar en Mængde Arbejde, som er lagt til Rette paa langt Sigt. Man vilde altsaa spille den Mængde Penge i Modsætning til, hvad de ærede Medlemmer formentlig har tilsigtet: at spare.

Dernæst skal jeg omtale et Samraad i Finansudvalget med den højtærede Landbrugsminister angaaende en anden Regnskabsform for Vildmosen. Det Arbejde, der foregaar deroppe, opfatter jeg for mit Vedkommende som et særdeles gavnligt Kultiveringsarbejde. Det er nu naaet til et saadant Punkt, at der paa visse Maader kunde flyde Indtægter deraf, selv om disse Indtægter naturligvis ikke vilde staa i Forhold til Udgifterne, saa at der ikke kunde blive Tale om Forrentning. Men en lidt mere detailleret Opstilling af Regnskabet derfra vilde gøre det muligt at se, hvad der er Driftsregnskab og hvad Anlægsregnskab, hvorved det vilde fremgaa, hvor meget Arbejdet virkelig koster, og hvor meget det virkelig giver. Under Samraadet forstod

jeg den højtærede Landbrugsminister saaledes, at han er villig til at foranledige, at der kommer en mere detailleret Opstilling af Regnskabet.

I Finansudvalget har der endvidere været et Samraad om, hvorvidt der af Landbrugsministeriet er foretaget Forarbejder til Revision af Vandløbslovgivningen. I Landbrugskredse er man navnlig i de senere Aar i stedse stigende Grad blevet opmærksom paa det fundamentalt gavnlige i en rationel Afvanding. I mangfoldige Egne lægger den nuværende Vandløbslovgivning ikke faa Hindringer i Vejen for en rationel Afvanding. Det drejer sig ikke alene om et teknisk Spørgsmaal; hvis det kun var et teknisk Spørgsmaal, vilde det ikke være saa vanskeligt at komme ud over. Nej, der knytter sig mange andre Interesser dertil. Det er mig da ogsaa en Tilfredsstillelse at kunne konstatere, at den højtærede Landbrugsminister har udtalt, at allerede i den kommende Samling vil der blive forelagt et Lovforslag, der tager Sigte paa disse Forhold.

Jeg skal dernæst omtale det Samraad, som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet omtalte, nemlig om, hvorvidt Landbrugsministeren har forebragt Højesterets-sagfører Kemps Ønske om nye Standpunkter i Forhold til tidligere Procedure i Rets-sagen angaaende en Lensbesidders Erstatning i Henhold til Lensloven, og hvori eventuelt disse bestaar.

I Modsætning til det ærede Medlem maa jeg mene, at det Svar, som Landbrugsministeren gav i Finansudvalget, og som jeg formoder, at han vil give ogsaa her, var fuldt tilfredsstillende, og at det ikke afgiver Grundlag for noget Angreb paa Landbrugsministeren. Det ærede Medlem begyndte med at sige, at noget saa favorabelt som den Ordning, Lensbesidderne havde faaet ved Lensloven af 1919, vilde de ikke kunne opnaa nu. Deroverfor vil jeg sige, at der kan være delte Meninger om, hvorvidt denne Ordning var favorabel for dem. Vi kan jo se ud over Landet, at Resultatet af Lensafløsningen i mange Tilfælde har været, at den Ejendomsbesiddelse, der var, er blevet splittet for alle Vinde, at den, der fik den „favorable“ Del, ikke har været i Stand til at beholde Ejendommen. Det tyder altsaa ikke paa, at det har været fuldkommen favorabelt.

Naturligvis vil der altid, naar der skal foretages Vurderinger, være Modsætningsforhold mellem den, der skal have det, der skal vurderes, og den, der skal aflevere det; men nu kan man ikke, saaledes som det